

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.73.2019.MU

Warszawa, 01 października 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/54/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnowy NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę ABISAL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. hulajnowy NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę ABISAL spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu karę pieniężną w wysokości 30 000 (słownie: trzydzieści tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa;

- 3) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę ABISAL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 292 zł (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych hulajnogi NILS EXTREME, model QD145 (kod EAN 5907695579604) przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Lublinie.

Uzasadnienie

Pismem z 25 września 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr BN.8361.81.2019 oraz BN.8361.41.2019 dotyczący hulajnogi NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604) (dalej jako: „hulajnoga”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę ABISAL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu.

Hulajnoga sportowa NILS EXTREME, model QD145 (kod EAN 5907695579604), która wykonana jest z metalowych elementów oraz wyposażona jest w dwa plastikowe koła z oponami z tworzywa gumopodobnego. Rączki kierownicy wykonane są z rurek osłoniętych uchwytnymi wykonanymi z tworzywa piankowego, zakończonymi zatyczkami z tworzywa sztucznego. Wspornik kierownicy hulajnogi posiada regulację wysokości kierownicy. Hulajnoga posiada nożny hamulec, osadzony nad tylnym kołem. Na pomoście hulajnogi jest naklejony arkusz o właściwościach przeciwpoślizgowych. Hulajnoga przeznaczona została dla użytkowników o masie ciała do 100 kg. Do hulajnogi załączona została instrukcja obsługi w języku polskim w której zawarto m.in. oznaczenie importera, sposób montażu/demontażu, zalecenia dotyczące konserwacji, sposób wymiany kółek i łożysk, techniki hamowania, sposób kierowania hulajnogą, podstawowe zasady bezpieczeństwa oraz ograniczenia gwarancji. Bezpośrednio na opakowaniu oraz produkcie umieszczono m.in. następujące informacje: „Hulajnoga Nils Extreme QD145, kółka: 145 mm, łożyska: abec5, waga użytkownika:100 kg, zaleca się używanie kasku oraz ochraniaczy na nadgarstki, łokcie i

kolana. Importer: ABISAL SP. Z O.O., ul. Św. Elżbiety 6, 41-905 Bytom Polska. Wyprodukowano w Chinach EN 14619”.

W trakcie kontroli u dystrybutora produktu inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako „Wielkopolski WIIH”) poddali hulajnogę ocenie bezpieczeństwa oraz badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami deklarowanej przez przedsiębiorcę normy PN-EN 14619:2015-07 *Sprzęt sportowy rolkowy. Hulajnogi. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* (dalej jako: „norma”).

W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH stwierdzili, że produkt nie posiada oznaczenia klasy hulajnogi na opakowaniu (co narusza pkt 6.2.c ww. normy) oraz że w instrukcji użytkowania nie umieszczono porady dotyczącej przygotowania do użytkowania, aby uniknąć wywrócenia się lub zakleszczenia (co jest niezgodne z pkt.7.2.f ww. normy).

Następnie, inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH pobrali próbkę produktu i przekazali ją do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych, w toku których wykazano, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w pkt. 4.3.3c normy z uwagi na fakt, iż wspornik kierownicy nie posiada znaku minimalnej głębokości jego osadzenia. Ponadto możliwe jest wysunięcie trzonu kierownicy z bolcem powyżej najwyższego otworu, zablokowanie go w tej pozycji i użytkowanie produktu (*vide* sprawozdanie z badań nr 221/2019 z dnia 7 sierpnia 2019 r.)

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych z 17 maja 2019 r. - k. 57-65 akt kontroli Wielkopolskiego WIIH, sprawozdanie z badań laboratoryjnych z 7 sierpnia 2019 r. k.40-41 akt kontroli Wielkopolskiego WIIH, szacowanie ryzyka k. 25-36 akt kontroli Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Pismem z 18 listopada 2019 r. Wielkopolski WIIH przesłał fakturę korygującą na zwrot hulajnogi otrzymaną od dystrybutora u którego były przeprowadzone czynności kontrolne.

Dowód: pismo Wielkopolskiego WIIH z 18 listopada 2019 r. wraz z załącznikami k. 3-5 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298), (dalej jako „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 9 stycznia 2020 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę ABISAL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa hulajnogi wyznaczając mu termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie hulajnogą, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktu wprowadzonych na rynek, listy dystrybutorów oraz ilości hulajnogi posiadanej na stanie magazynowym. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących hulajnogi. Ponadto organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji o ilości hulajnogi wprowadzonej na rynek w drodze sprzedaży detalicznej z podaniem cen po jakich została sprzedana konsumentom, a w przypadku sprzedaży hulajnogi innym przedsiębiorcom, przedstawienia listy, ze wskazaniem ilości sztuk produktu dostarczonych każdemu z nich oraz jednostkowej ceny ich sprzedaży. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez produkt, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 9 stycznia 2020 r. - k. 7-14 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 29 stycznia 2020 r. strona postępowania przekazała materiał dowodowy potwierdzający, że jest importerem hulajnogi, którą sprowadzała z Chin w latach 2010-2018. Jednocześnie strona postępowania wyjaśniła, że *„ostatnią dostawę importową tej hulajnogi mieliśmy 20.03.2018 r. w ilości 300 szt.”* która była zakupiona na podstawie faktury nr UT012-

170243/170241 z 30 stycznia 2018 r. Dodatkowo strona postępowania przekazała, że hulajnoga nie posiada na wsporniku kierownicy znaku minimalnej głębokości jego osadzenia, ale zastosowane rozwiązanie konstrukcyjne w postaci śruby mocującej powoduje, że kierownica nie wypadnie ze wspornika. Ponadto strona postępowania zadeklarowała, że podjęła działania polegające na poinformowaniu swoich dystrybutorów o zagrożeniach stwarzanych przez hulajnogę zwracając się do nich z prośbą o podanie stanów magazynowych oraz wstrzymaniu sprzedaży. Dodatkowo strona postępowania poinformowała, iż w przypadku posiadania kwestionowanego produktu przez jej dystrybutorów na stanie magazynowym zwróciła się do nich o zwrot hulajnóg. Strona postępowania wskazała, że nie otrzymała żadnych reklamacji i skarg związanych z hulajnogą oraz poinformowała, że nie posiada kwestionowanego produktu na stanie magazynowym. W tym samym piśmie strona postępowania zadeklarowała, iż obecnie nie sprowadza już ww. modelu hulajnogi od chińskiego kontrahenta oraz zadeklarowała, że uzupełni brakujący materiał dowodowy w osobnym piśmie. Na dowód ww. działań strona postępowania przekazała: oświadczenia przedsiębiorców o nieposiadaniu produktów na stanie magazynowym, korespondencję mailową, pisma do dystrybutorów, fakturę zakupu z Chin, faktury sprzedaży, listę dystrybutorów oraz dokumentację celną.

Dowód: pismo strony postępowania z 29 stycznia 2020 r. wraz z załącznikami - k. 16 - 92 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 27 lutego 2020 r. strona postępowania przekazała 9 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu hulajnogi na stanie magazynowym. Ponadto strona postępowania poinformowała, że tylko jeden z jej dystrybutorów posiada 1 sztukę produktu i po utylizacji przez tego dystrybutora przekaże fakturę korygującą.

Dowód: pismo strony postępowania z 27 lutego 2020 r. wraz z załącznikami k. 93-107 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 16 kwietnia 2020 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania brakującego materiału dowodowego tj. oświadczeń od dystrybutorów o nieposiadaniu produktu na stanie magazynowym lub w przypadku posiadania kwestionowanego produktu przez dystrybutorów faktur korygujących potwierdzających zwrot, kompletnej listy dystrybutorów, faktury korygującej od jednego z dystrybutorów, jednocześnie wskazując, że zgodnie z art. 15zżs ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych

rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), który wszedł w życie w dniu 31 marca 2020 r. w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, począwszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres; jednakże czynności dokonane w tym okresie są skuteczne. W związku z powyższym, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że wyznaczony w piśmie termin na przekazanie dowodów uległ zawieszeniu na okres epidemii (zagrożenia epidemiologicznego), jednakże - w przypadku wykonania w tym okresie działań wskazanych w piśmie i przekazania potwierdzających to dowodów- czynności te będą skuteczne. Dodatkowo organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji ile sztuk hulajnóg zostało wprowadzonych na rynek oraz przekazanie informacji, czy prowadzona była sprzedaż detaliczna. Ponadto Prezes UOKiK zakomunikował stronie postępowania, iż hulajnoga nie jest bezpieczna dla użytkowników, co potwierdzają wyniki badań laboratoryjnych i powinna zostać wycofana z rynku, a następnie zwrócona do dostawcy, zniszczona lub udoskonalona. Dodatkowo organ nadzoru poinformował stronę postępowania o kosztach wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium UOKiK w Lublinie. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał stronę postępowania do podjęcia działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę i przekazania dowodów podjętych działań naprawczych.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 16 kwietnia 2020 r. – k. 108-110 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 26 maja 2020 r. Prezes UOKiK zawiadomił stronę postępowania, że zgodnie z art. 68 ust. 6 ustawy z 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875), terminy w postępowaniu administracyjnym, których bieg nie rozpoczął się, rozpoczynają bieg po upływie 7 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy. W związku z tym termin na przekazanie żądanych informacji i dowodów podjętych działań rozpoczął bieg w dniu 24 maja 2020 r.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 26 maja 2020 r. – k. 113 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 30 czerwca 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że poinformowała swoich dystrybutorów o zagrożeniach stwarzanych przez kwestionowany produkt oraz przekazała listę dystrybutorów, oświadczenia od dystrybutorów o nieposiadaniu hulajnogi na stanie magazynowym. W tym samym piśmie strona postępowania skorygowała wcześniejsze oświadczenie i poinformowała, że dostawy hulajnogi były od 2016 r. Na dowód czego przekazała faktury zakupu od chińskiego kontrahenta oraz dokumentację celną. Ponadto strona postępowania poinformowała, że w celu wyeliminowania zagrożenia podejmie działania naprawcze polegające na naniesieniu na wspornik kierownicy „znaku min i max” oraz poinformowała, że nie otrzymała odpowiedzi od wszystkich swoich dystrybutorów. Przy ww. piśmie strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów, listę firm, faktury zakupu, dokumentację celną, korespondencję z dystrybutorami.

Dowód: pismo strony postępowania z 30 czerwca 2020 r. wraz z załącznikami
k. 114-172 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 13 lipca 2020 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania brakujących 43 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu hulajnogi na stanie magazynowym lub w przypadku kontrahentów dokonujących zwrotu hulajnogi przekazania faktur korygujących. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji, jakie działania zostały podjęte wobec zwróconych hulajnóg przez 3 dystrybutorów i przekazania dowodów podjętych działań naprawczych wobec ww. produktów. Jednocześnie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji, ile łącznie hulajnóg zostało wprowadzonych na rynek oraz podania liczb produktów wprowadzonych na rynek w drodze sprzedaży detalicznej. Dodatkowo organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie powstałej rozbieżności w przekazanych fakturach zakupu od chińskiego kontrahenta. Ponadto organ nadzoru wskazał, że konieczne jest zamieszczenie komunikatu dla konsumentów na stronie internetowej www.abisal.pl o niespełnianiu wymagań bezpieczeństwa i możliwości zwrotu hulajnogi oraz zwrócił się o przekazanie zrzutu z ekranu ze strony internetowej z zamieszczonym ostrzeżeniem dla konsumentów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 13 lipca 2020 r. – k. 173-176 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem które wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 14 lipca 2020 r. strona postępowania skorygowała wcześniej złożone oświadczenie i poinformowała, że dostawy kwestionowanego produktu „*mieliśmy od 26.08.2015 r., a nie jak wcześniej pisaliśmy od 2016 roku*”. Na dowód powyższego przedłożyła faktury zakupu od chińskiego kontrahenta oraz uzupełniona listę dystrybutorów. W tym samym piśmie strona postępowania przekazała 29 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu na stanie magazynowym kwestionowanego produktu.

Dowód: pismo strony postępowania z 13 lipca 2020 r. wraz z załącznikami k. 179-257 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 21 lipca 2020 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o wyjaśnienie powstałych rozbieżności związanych z przekazaną listą dystrybutorów i wezwał do przekazania kompleksowej listy wszystkich dystrybutorów, którzy zakupili hulajnogę począwszy od sierpnia 2015 r. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że wciąż brakuje odpowiedzi od dystrybutorów o nieposiadaniu hulajnogi na stanie magazynowym lub faktur korygujących potwierdzających zwrot produktów przez kontrahentów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 21 lipca 2020 r. – k. 258-259 akt postępowania Prezesa UOKiK

Pismem z 29 lipca 2020 r. strona postępowania przekazała 14 oświadczeń dystrybutorów o nieposiadaniu hulajnogi na stanie magazynowym oraz brakujące faktury korygujące. W tym samym piśmie strona postępowania oświadczyła, że odebrane hulajnogi od swoich dystrybutorów przekazała do utylizacji. Na dowód powyższego przekazała protokół likwidacji i dokumentację fotograficzną. Ponadto strona postępowania wyjaśniła, że jeden z jej dystrybutorów po zweryfikowaniu stanu magazynowego nie posiadał kwestionowanego produktu, pomimo wcześniej złożonego oświadczenia o posiadaniu hulajnogi na stanie magazynowym. Dodatkowo strona postępowania w tym samym piśmie wskazała, że na podstawie faktury z UT012-170243/170241 z 30 stycznia 2018 r. zakupiła 340 sztuk hulajnogi.

W tym samym piśmie strona postępowania przekazała skan komunikatu dla konsumentów informującego o zagrożeniach stwarzanych przez hulajnogę umieszczonego na jej stronie internetowej. Na dowód podjętych działań strona postępowania przekazała skan zrzutu z ekranu ze strony internetowej, listę firm z zestawieniem sprzedaży, faktury zakupu.

Dowód: pismo strony postępowania z 29 lipca 2020 r. wraz z załącznikami
k. 260 - 306 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 sierpnia 2020 r. strona postępowania przekazała wyjaśnienia dotyczące powstałych wątpliwości związanych z przekazaną listą dystrybutorów, które wynikały ze skorygowania dostaw i dodania dodatkowej faktury zakupu od chińskiego kontrahenta. Ponadto strona postępowania przekazała informację, że jeden z jej dystrybutorów zwrócił inny model hulajnogi i po zweryfikowaniu przekazał nowe oświadczenie o nieposiadaniu hulajnogi na stanie magazynowym. Dodatkowo strona postępowania przekazała oświadczenie dotyczące ilości wystawionych faktur korygujących. Przy tym samym piśmie strona postępowania przekazała korespondencję mailową z jednym z dystrybutorów, listę firm oraz fakturę korygującą na zwrot hulajnogi.

Dowód: pismo strony postępowania z 5 sierpnia 2020 r. wraz z załącznikami
k. 307 - 327 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 18 sierpnia 2020 r. organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania brakującego materiału dowodowego tj. oświadczenia o nieposiadaniu hulajnogi na stanie magazynowym od jednego z jej dystrybutorów lub faktur korygujących w przypadku zwrotu kwestionowanego produktu przez ww. dystrybutora. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji na temat ilości hulajnóg wprowadzonych na rynek w drodze sprzedaży detalicznej. Ponadto organ nadzoru zwrócił się o wyjaśnienie powstałych rozbieżności związanych z przekazanymi fakturami zakupu od chińskiego kontrahenta oraz wezwał stronę postępowania do przekazania jednoznacznego oświadczenia od kiedy i ile zostało zakupionych hulajnóg od chińskiego kontrahenta. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się z prośbą do strony postępowania o przekazanie informacji, w jakich cenach jednostkowych były sprzedawane hulajnogi innym dystrybutorom.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 18 sierpnia 2020 r. – k. 328-329 akt postępowania Prezesa UOKiK

Pismem z 2 września 2020 r. strona postępowania przekazała brakujący materiał dowodowy. W tym samym piśmie strona postępowania wyjaśniła powstałe wątpliwości związane z przekazanymi fakturami zakupu od chińskiego kontrahenta, wskazała ceny jednostkowe po jakich był sprzedawany kwestionowany produkt oraz zadeklarowała, że nie prowadziła sprzedaży detalicznej produktu.

Dowód: pismo strony postępowania z 2 września 2020 r. wraz z załącznikami k. 332 - 367 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 15 września 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 15 września 2020 r. – k. 368 akt postępowania Prezesa UOKiK

Pismem z 18 września 2020 r. strona postępowania przekazała dodatkowo 6 oświadczeń od dystrybutorów o nieposiadaniu hulajnogi na stanie magazynowym. W tym samym piśmie strona postępowania wyjaśniła, że hulajnogę wprowadziła na rynek w latach 2015 -2018 w łącznej ilości 4365 sztuk oraz w ramach przeprowadzonych działań naprawczych wycofała z rynku 8 sztuk produktu. Dodatkowo strona postępowania wyjaśniła, że 3 sztuki kwestionowanego produktu zostały przeznaczone na cele serwisowe. W tym samym piśmie, strona postępowania poinformowała, że po zakończonej akcji informacyjnej dla konsumentów zamieszczonej na jej stronie internetowej nie odnotowała zwrotu kwestionowanego produktu.

Dowód: pismo strony postępowania z 18 września 2020 r. wraz z załącznikami k. 369 - 377 akt postępowania Prezesa UOKiK

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca ABISAL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu wprowadził na rynek hulajnogę NILS EXTREME, model QD145 (kod EAN 5907695579604) i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W oświadczeniu z 29 stycznia 2020 r. strona postępowania potwierdziła, że pełni rolę importera produktu. Ponadto na opakowaniu hulajnoggi umieszczono m.in.; „Importer Abisal sp. z o.o. ul. Św. Elżbiety 6 41-905 Bytom Polska”. Dodatkowo kod EAN 5907695579604 wskazuje na stronę postępowania (został on zweryfikowany przez Prezesa UOKiK za pomocą wyszukiwarki www.gepir.pl).

Dowód: pismo strony postępowania z 29 stycznia 2020 r. wraz z załącznikami - k.16 -92 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysokie poziomy wymagania dotyczące ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności

z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Jako że norma deklarowana przez stronę postępowania PN-EN 14619:2015-07 *Sprzęt sportowy rolkowy. Hulajnogi. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* jest wyżej opisanymi rodzajem norm, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa hulajnogi z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Z przeprowadzonych badań organoleptycznych wynika, że produkt nie posiada oznaczenia klasy hulajnogi na opakowaniu (co narusza pkt 6.2.c ww. normy) oraz że w instrukcji użytkownika nie umieszczono porady dotyczącej przygotowania do użytkowania, aby uniknąć wywrócenia się lub zakleszczenia (co jest niezgodne z pkt 7.2.f ww. normy). Z przeprowadzonych badań laboratoryjnych wynika ponadto, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa wskazanych w pkt 4.3.3 c normy z uwagi na fakt, iż wspornik kierownicy nie posiada znaku minimalnej głębokości jego osadzenia. Ponadto możliwe jest wysunięcie trzonu kierownicy z bolcem powyższej najwyższego otworu, zablokowanie go w tej pozycji i użytkowanie wyrobu. Powyższe nieprawidłowości mogą stwarzać ryzyko upadku użytkownika, a w konsekwencji powstania uszkodzeń ciała w postaci złamań kończyn, stłuczeń lub wstrząsu mózgu.

Dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych z 17 maja 2019 r. - k. 57-65 akt kontroli Wielkopolskiego WIIH; sprawozdanie z badań laboratoryjnych z 7 sierpnia 2019 r. k. 40-41 akt kontroli Wielkopolskiego WIIH, szacowanie ryzyka - k. 25-36 akt kontroli Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że hulajnoga nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego oraz wyjaśnień strony postępowania wynika, że wprowadziła ona na rynek w latach 2015-2018 łącznie 4 365 sztuk hulajni. Jednocześnie strona postępowania wyjaśniła, że 3 sztuki produktu zostały przeznaczone na cele serwisowe. Dodatkowo strona postępowania wyjaśniła, że nie zakupuje kwestionowanego produktu od chińskiego kontrahenta od marca 2018 r. Strona wyjaśniła, że kwestionowane hulajni sprzedawała 84 dystrybutorom. W toku postępowania strona skontaktowała się ze swoimi dystrybutorami, którzy prowadzą obecnie działalność gospodarczą i poinformowała ich o zagrożeniach stwarzanych przez hulajni oraz zwróciła się do nich o zwrot posiadanych egzemplarzy. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt strona postępowania wycofała jedynie 8 sztuk hulajnóg, które następnie zutylizowała. Na dowód podjętych działań strona postępowania przekazała oświadczenia od 70 dystrybutorów o nieposiadaniu hulajni w ofercie handlowej oraz faktury korygujące od 2 dystrybutorów na zwrot 8 sztuk hulajnóg, które następnie zostały zutylizowane. Jednocześnie strona postępowania wskazała, że 9 jej dystrybutorów nie prowadzi już działalności gospodarczej i w związku z tym nie przekazała odpowiedzi od tych dystrybutorów. Prezes UOKiK zweryfikował ww. informacje za pośrednictwem rejestru przedsiębiorców KRS oraz CEiDG. Dodatkowo strona postępowania wyjaśniła, że w związku z tym, iż kwestionowanego produktu nie wprowadza na rynek od marca 2018 r. posiadane przez nią dane kontaktowe z 2 zagranicznymi dystrybutorami uległy zmianie i nie dysponuje nowymi danymi adresowymi tych dystrybutorów. Ponadto strona postępowania zamieściła na swojej stronie internetowej komunikat dla konsumentów oraz informację o możliwości zwrotu hulajni. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania tj. oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu hulajnóg na stanie magazynowym, faktury zakupu, faktury korygujące, korespondencja z dystrybutorami, protokół z utylizacji, skan komunikatu ze strony internetowej, dokumentacja celna, wydruki z CEiDG oraz rejestru przedsiębiorców KRS.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż hulajnoga nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający go na rynek przedsiębiorca ABISAL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1

ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał znaczną ilość egzemplarzy produktu wprowadzonego na rynek (tj. 4 365 sztuk) oraz długi okres wprowadzenia na rynek obejmujący lata 2015-2018. Kolejną okolicznością obciążającą stronę postępowania stanowi także długi okres obowiązywania deklarowanej przez nią normy PN-EN 14619:2015-07 *Sprzęt sportowy rolkowy. Hulajnogi. Wymagania bezpieczeństwa i metody*

badani, z uwzględnieniem której oceniane było bezpieczeństwo produktu będącego przedmiotem postępowania. W związku z powyższym uznać należy, że strona postępowania miała wystarczająco dużo czasu na rzetelne zapoznanie się z wymaganiami bezpieczeństwa przewidzianymi w normie dla wprowadzanych przez nią na rynek produktów i zapewnienie ich odpowiedniego zastosowania.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK przyjął fakt, że strona postępowania niezwłocznie podjęła działania naprawcze – przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez hulajnogę zostały wyeliminowane. Na korzyść strony postępowania przemawia również fakt, że brak było skarg na produkt związanych ze stwierdzoną nieprawidłowością.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocnicze przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na zestawieniu rozchodów przekazanym przez stronę postępowania z którego wynikało, że produkt był sprzedawany po cenach od 64,30 zł do 106,25 zł, a zatem średnia cena sprzedaży wyniosła 85,27 zł. W związku z powyższym, organ nadzoru uznał, że osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 4 357 sztuk (przy uwzględnieniu 8 egzemplarzy wycofanych z rynku) produktu wyniosła 371 521, 39 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 30 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek 4 365 sztuk hulajnóg, zatem zasięg naruszenia był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na poważne zagrożenia stwarzane przez produkt. Ponadto strona postępowania wprowadzała na rynek hulajnogi w długim okresie czasu tj. od 2015 r. do 2018 r. Hulajnogi to produkty, które po zakupie są użytkowane przez konsumentów przez długi (przeważnie kilkuletni) okres, w związku z czym użytkownicy mogą nadal być narażeni na zagrożenia stwarzane przez kwestionowane produkty. W konsekwencji naruszenie prawa ma charakter długotrwały. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt strona postępowania wycofała z rynku jedynie 8 hulajnóg, natomiast u konsumentów wciąż pozostaje znaczna ilość produktów (tj. 4 357 sztuk). Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa i podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK

na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę ABISAL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 292 zł (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie. Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalony został na podstawie kosztorysu badań laboratoryjnych nr 154/219 z 7 sierpnia 2019 r., sporządzonego przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.), przedsiębiorca obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) W przypadku, gdyby strona zamierzała zakwestionować tylko rozstrzygnięcie zawarte w pkt 3 sentencji decyzji, w zakresie nałożonego obowiązku poniesienia opłaty za badania laboratoryjne, strona może, na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 oraz na podstawie art. 141 § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256,695 i 1298), w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji,

zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 lub 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 5) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 6) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 7) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpisano elektronicznie/